

ת"פ 11357/11/21 - רז גולדנברג נגד סימנטוב מנשירוב, דין פריאל מנשירוב

בית משפט השלום בחיפה

תפ"מ 11357-11-21 גולדנברג נ' מנשירוב ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
תובעת	
נגד	רז גולדנברג
נתבעים	1. סימנטוב מנשירוב 2. דין פריאל מנשירוב

החלטה

התובעת הגישה נגד הנתבעים תביעה לפינוי מושכר. התיק נקבע לשמיעת ראיות, אך טרם הדיון הודיעוני הצדדים כי הגיעו לידי הסכם פשרה. ביום 10.2.22 ניתן פסק דין המאמץ את הסכמות הצדדים. על פי פסק הדין והסכמות הצדדים, ימשיכו הנתבעים להתגורר במושכר **לכל המאוחר** עד יום 1.5.22, תוך שהם נושאים בכל עלויות השכירות.

ביום 7.6.22 הוגשה על ידי הנתבעים "בקשה בהולה לעיכוב ביצוע פינוי מושכר לפי צו הוצאה לפועל". בבקשה נטען כי הנתבעים תכננו לסיים לשפץ את ביתם, ובתום תקופת השכירות - לעבור מהבית ששכרו מהתובעת - אל ביתם המשופץ. ואולם, חלו עיכובים בשיפוץ הבית, מסיבות שונות, וביתם של הנתבעים עדיין אינו ראוי למגורים. התובעת, כך נטען בבקשה, מתנגדת להעניק לנתבעים כל ארכה נוספת, ועומדת על פינויים מן המושכר. בנוסף, פתחה התובעת בהליך הוצאה לפועל על מנת לממש את פינוי הנתבעים מן המושכר. הנתבעים עותרים לעכב את ביצוע צו הפינוי עד ליום 5.7.22.

בתגובתה הודיעה התובעת כי היא מתנגדת נחרצות לכל דחיה שהיא בפינוי המושכר. נטען כי הנתבעים התחייבו לפנות את המושכר כבר ביום 1.5.22, אך לא עמדו בהתחייבותם. המדובר בפסק דין חלוט, ולא קמה לנתבעים כל עילה בדין לבקש את עיכוב ביצוע פסק הדין. עוד נטען כי הנתבעים פנו ללשכה להוצאה לפועל בבקשה מקבילה לעיכוב ביצוע פסק הדין. יו"ר ההוצאה לפועל דחתה את בקשתם, וקבעה את מועד פינוי המושכר לתאריך 21.6.22.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

פסק הדין ניתן ביום 10.2.22. לא הוגש עליו ערעור, ומדובר בפסק דין חלוט, אשר נתן תוקף להסכמות אליהן הגיעו הצדדים. על פי פסק הדין, נקבע מועד לפינוי המושכר, תוך שניתנה לנתבעים שהות בת כשלושה חודשים להיערך לפינוי

מסודר של המושכר.

אין כל עילה בדין המצדיקה את עיכוב ביצוע פינוי המושכר. תקופת השכירות הסתיימה זה מכבר, ניתן פסק דין המורה על פינוי הנתבעים מהדירה, ולמעשה - הנתבעים אינם מחזיקים בכל זכות המצדיקה את הישארותם במושכר ולו ליום אחד נוסף. יהיו אשר יהיו טעמי התנגדותה של התובעת להמשך שהות הנתבעים במושכר - אין מקום לכפות על התובעת שהות נוספת של הנתבעים במושכר (וזאת אף אם הנתבעים מציעים לשלם דמי שכירות בתקופת שהייתם המבוקשת).

בהעדר כל עילה בדין, הכף נוטה באופן מובהק לטובת דחיית הבקשה, וכך אני מורה.

הבקשה נדחית.

הנתבעים יישאו בהוצאות התובעת בגין בקשה זו, בסך 1,500 ₪ בלבד, אשר ישולמו לתובעת באמצעות בא כוחה תוך 15 יום מהיום.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.